

תורה שבכתב

הפצת ועידוד לימוד התורה הקדושה עם פירוש רש"י

י"ל לוימיר רבבות אלפי ישראל ע"י קרן תר"ג לטובת נשמת הרבני הנגיד הנכבד הר"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

פרשת מטות - מסעי | מנחם אב תשפ"ה | גיליון ע"ט (שנה ב')

שבת של תורה פנינים מאירים לשולחן השבת

כשישישים מהעיקר טפל

על הכתוב בפרשת בני גד ובני ראובן (במדבר לב, טז) וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדֵרְתָּ צֶאֱן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֶּה וְעָרִים לְטַפְנוּ, כותב רש"י: "חסים היו על ממונם יותר מבניהם ובנותיהם, שהקדימו מקניהם לטפם. אמר להם משה, לא כן, עשו העיקר עיקר, והטפל טפל, בנו לכם תחלה ערים לטפכם, ואחר כך גדרות לצאנכם".

משמע שהתביעה היתה על שני דברים, הן על מה שעשו את העיקר טפל, והן על מה שעשו את הטפל עיקר. אך לכאורה הדברים צריכים ביאור, שהרי אנו רואים רק שהם עשו את הטפל עיקר, בכך שהקדימו את הממון הטפל לנפשות שהם העיקר, אבל איננו רואים שהם עשו את העיקר - טפל, הלא יתכן ששניהם נחשבו אצלם כעיקר, גם הטף וגם הצאן, אלא שבסך הכל עשו את המקנה יותר עיקר מן הטף, כשהקדימו את המקנה תחילה.

אלא, אמר מרן הגאון רבי שמואל רוזנבאך זצ"ל, ראש ישיבת פוניב'! אם עושים מהטפל עיקר, בהכרח עושים מהעיקר טפל! כשאדם שם את הדגש על דבר אחד, בהכרח מפחית הוא מחשיבותו של דבר אחר. אם הוא עושה את הממון עיקר, לא יתכן שהילדים גם ייחשבו אצלו כעיקר, אלא בהכרח הם יהפכו אצלו לטפל! אין שני עיקרים! עליו לבחור ולהחליט מה נחשב אצלו כעיקר, הילדים או הכסף?!!

לימוד התורה - בהגעת כלים

זאת חקת התורה אשר צוה ה' את משה וגו' כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהרו (במדבר לא, כא-כב)

שואל רבינו החפץ חיים זי"ע בספרו 'ליקוטי הלכות', הרי פרשת הגעלת כלים היא דבר הגיוני מצד השכל, הכל מבינים ש'טבולעו כן פולטו', דבר שנבלע על ידי הרתחה, גם יוצא על ידי הגעלה ברותחין. מדוע, אם כן, נקרא הענין בפסוק בשם 'חוקת התורה', שמשמעותו חוק בלי טעם?

אלא, עונה ה'חפץ חיים' יסוד חשוב: זאת חוקת 'התורה' הכונה על הכח של לימוד התורה הקדושה, כשם שהגעלה באש וליבון באש בכוחם להכשיר כלי הבלוע מאיסור, כך גם על התורה נאמר (ירמיהו כג, כט) הלא כה דברי כאש נאום ה'. יש בכוחה להסיר מנפש האדם את כוחות הטומאה הבלועים בה, ממש כמו הכשרת כלים. זה אכן חוק שקבע הקב"ה בקדושת התורה, שבכוחה להכשיר את האדם. אלא - מוסיף החפץ חיים - כשם שלפני הגעלת כלים יש להסיר את החלודה והכללון, כך התורה מכשירה את האדם, רק אם הוא מסיר מנשמתו את כל החלודה!

אוצר התורה הלומים מתוך הפרשה

החלצו מאתכם אנשים לצבא (לא, ג)

החלצו - הוציאו את עצמכם מאתכם - מהאנוכיות שבכם, מהנגיעות האישיות שלכם, ורק כך תוכלו להיות אנשים לצבא - ללחום מלחמת ה'.

(הגה"ק רבי שמוחה בונים מפרשיסחא זי"ע)

נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיה (לא, ב)

נקמת משה רבינו במדין לא תמה, והיא נמשכת גם אחרי הסתלקותו של משה, עד היום הזה. לכן אמר לו הקב"ה למשה: נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים, ודבר זה יימשך גם 'אחר' תאסף אל עמיה - פירוש, אחרי שתאסף אל עמך.

(הגה"ק מהר"ץ דושינסקי זי"ע)

ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיוח (לב, לג) הרי שבט מנשה לא ביקשו דבר, ומדוע צירף אותם משה? ומדוע רק חצי מהשבט? אלא שחשש משה שכאשר בני גד וראובן יתגוררו לעצמם מעבר לירדן, הם יתפרדו בלבם משאר השבטים, לכן חיבר אליהם חצי שבט מנשה, שהם שמרו על קשר עם חצי השבט השני שלהם שנכנסו בארץ, כך נותרו כל ישראל מחוברים ומאוחדים.

(הגה"ק רבי רפאל בירדוגו זי"ע ממקנס שבמרוקו)

שערי תורה קבט מסכת ומבוא לפרשת השבוע

בפרשת מטות אנו מתקדמים אל המלחמות שלחמו ישראל בדרך כניסתם אל הארץ. במרכז הפרשה נעסוק במלחמת מדין, ובחלוקת השלל שלקחו במלחמה. לסיים נלמד על התחיבות בני גד וראובן ללחום בליבוש הארץ.

דיני נדרים • מלחמת מדין • חלוקת השלל • הגעלת וטבילת כלים • בקשת בני גד ובני ראובן לנחלה מעבר הירדן • התנאי עמהם לעבור חלוצים למלחמה.

ד. שלל וקרבן

מלקוח השבויים והבהמות התחלק בין אנשי הצבא ובין העדה, ומהם ניתן מכס לאלעזר וללויים. כשראו שרי המלחמה שכולם נותרו בחיים, הקריבו קרבן לה' תכשיטי זהב.

ה. בני גד וראובן

בני גד וראובן ביקשו ממשה לקבל נחלה בארץ סיוחן ועוג המתאימה כמקום מרעה לבהמותיהם. משה הוכיח אותם שהם נוהגים כמו המרגלים שהניאו את לב העם שלא לעלות לארץ. בתגובה, הם מבטיחים לעבור חלוצים במלחמת כיבוש הארץ, ובתקופת המלחמה ישאירו את טפם ובהמתם בארץ סיוחן ועוג.

לאחר התחיבותם בתנאי כפול להילחם במלחמת הארץ, קיבלו בני גד וראובן את ארץ סיוחן ועוג ובנו שם ערי מבצר. גם בניו ונכדיו של מנשה בנו ערים שכשבו בארץ סיוחן ועוג, וקראו אותן על שמם.

פרשת מסעי הנועלת את חומש במדבר, עוסקת בהוראות פרטניות שקיבלו ישראל אודות סדרי החיים לאחר הכניסה לארץ ישראל, החל מהשמדת האלילים, בהמשך בקביעת גבולות הארץ, ועד הקצאת ערים ללויים וערי מקלט לרוצחים בשוגג.

רשימת המסעות במדבר • ציווי לגרש את הגוים ולאבד את אליליהם • גבולות הארץ • מינוי הנשיאים לחלוקת הארץ • ערים ללויים • ערי מקלט לרוצח בשוגג • דין הרוצח במזיד • איסור קבלת כופר לפטור רוצח מעונש • איסור הסבת נחלה.

א. מ"ב מסעות

ארבעים ושניים מסעות נסעו ישראל במדבר, מציאת מצרים עד ערבות מואב. 14 מתוכם היו בשנה הראשונה, ועוד 8 מתוכם בשנה האחרונה, כך שבמשך 38 שנים הלכו רק 20 מסעות, וזהו מחסדי ה' שלא לטלטלם יתר על המידה.

ב. גירוש העינים

בני ישראל מזהרים להוריש את כל הגוים בארץ

חיים של תורה מעלת וחשיבות לימוד חומש ורש"י

אף אני עושה כן מאז הורה לי אבי!

"כ"ק האדמו"ר ה'ל"ב שמחה' גמור זי"ע שאל פעם את אחד מנכדיו בימי בחורו האם הוא לומד חומש ורש"י, כאשר השיב הנכד שבישיבה מתקיים סדר מיוחד ללימוד חומש ורש"י בכל יום, הביע האדמו"ר קורת רוח, ואמר לנכדו: אף אני עושה כן, מאז הורה לי אבי [בעל 'אמרי אמת' זי"ע], הנני לומד בכל יום חומש ורש"י".

(ליקוטי יהודה)

ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו (במדבר לב, טז). חסידים היו על מקומם יותר מבניהם ובנותיהם, שהקדימו מקניהם לטפם. אמר להם משה, לא פן, עשו העיקר עיקר, והטפל טפל (רש"י)

נשא השבט:

החינוך - מעל הכל

דברים כדורבנות עומדים נגד עינינו בפירוש רש"י הקדוש כאן, לאמר: אמנם יהודי צריך להשתדל לפרנסת ביתו, אבל אסור שייווצר מצב בו ההשתדלות להשגת המזון תהפוך להיות העיקר והילדים בבית יהפכו להיות הטפל, אלא: עשו העיקר - עיקר, והטפל - טפל!

מחזרות הסיפורים שלפנינו, תוביל אותנו לפני ולפנים אל היכלם של גדולי הדורות, ללמדנו כיצד היה יסוד זה נר לרגלם, כאשר חינוך הילדים עמד בראש מעייניהם, לפני הכל ומעל הכל.

המעבר מרוסיה לאמריקה

בהיותו אברך צעיר נקרא הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין זי"ע, בעל 'אגרות משה', לכהן כרב העיר 'ליונ' ברוסיה. היה זה בעצומה של המהפכה הבולשביקית, כאשר השלטונות התנכלו לכל דבר שבקדושה, וירדו לחייהם של הרבנים השוחטים והמוהלים. אך שום דבר לא עמד בדרכו של רבי משה פיינשטיין שהמשיך לעמוד על משמר הקודש במסירות נפש באומרו "יהודי הוא חייל במערכה, וחייב אינו בורח משדה הקרב!".

יום אחד נפלה הידיעה כרעם ביום בהיר. הרב עוזב את העיר ונוסע לאמריקה!

משלחת של יהודי העיר באה להתחנן ולבקש שהרב ישאר עמו, והם אף הביעו את הפליאה שהרי עד עכשיו לא נשבר הרב מכל הרדיפות, ומה קרה עכשיו שהוא החליט לעזוב?

ענה להם הגאון רבי משה: לא סכנות ורדיפות הביאו אותי להחליטה זו. אלא גורם חדש נכנס לתמונה. ילדי גדלו, ועלי לדאוג לחינוכם. חובתו העליונה של יהודי, מעל הכל, הוא לדאוג לחינוך ילדיו, כל השאר הם בעדיפות שניה. מאחר וכאן אין לי אפשרות לחנך את ילדי בדרך התורה, אין לי ברירה אלא לקום ולעבור למדינה אחרת!

בין על השמיים

למען החזקת ישיבתו בברנביץ, נסע פעם הגה"ק רבי אלחנן וסרמן זי"ע הי"ד מליטא אל רוסיה, כדי לפקד את מעונו של הגביר הנודע - דיוויס, שהוזיל זהב למען החזקת תורה בכל אתר.

היה זה ביום חורפי ונעליו של רבי אלחנן התלכלכו מהבזבז בדרכים. הרהר רבי אלחנן לעצמו, שאין זה נאה להיכנס כך אל בית העשיר וללכלך את השטיחים היקרים הפרוסים על הקרקע.

מה עשה רבי אלחנן? הוא נכנס אל בית העשיר בכניסה צדדית

לב לדעת

עלמן דבלתימה

בתוך ארבעים ושנים המסעות במדבר, המזכירים בפרשת מסעי, אנו לומדים את הפסוק (במדבר לג, מו) ויחנו בעלמן דבלתימה. בתרגום יונתן כתב, שהמקום נקרא בשם 'עלמן' - מלשון העלם, כי שם נעלם מהם בארה של מרים, והטעם שנעלם הבאר: - דבלתימה בגלל שעזבו את התורה שהיא מתוקה כמו 'דבלה' [תאנה]. בפסיקתא מובא (פרשת חוקת, עה"פ וממתנה נחליאל), ש'נחליאל' המוזכר בפרשת חוקת, הוא הנקרא כאן בפרשה 'דיבון גד' ועלמן דבלתימה, דיבון גד - על שם שמקום זה ניתן לשבט גד. ועלמן דבלתימה - הוא מקום נחלים גדולים, ושם היו גדלים 'ערמון' ו'דבלים' על הנחלים. ואילו בהעמק דבר כאן כתב (על פי הגמרא יבמות יג, ב) שהיו שני 'עלמן', אחד היה סמוך ל'דבלתימה' (שהיא עיר בארץ מואב כמובא בספר ירמיהו מח, כב), והשני במקום אחר, ולכן נקרא מקום זה 'עלמן דבלתימה', כלומר עלמן הסמוכה לדבלתימה.

ועיניים לראות

הבנת מילה אחת בתורה

אחד מהשינויים הלשוניים שהשתרשו בדור האחרון, הוא השימוש הנעשה במילה 'חוה' ככינוי למקום גידול בעלי חיים, כגון 'חוות-סוסים', או ככינוי לשטח אדמה בו גרים חקלאים העוסקים בגידולי אדמה, הווכה לכינוי 'חוה-חקלאית'.

אולם את הפירוש הנכון למילה 'חוה' אנו לומדים בפרשתנו בפסוק (במדבר לב, מא) ויאיר בן מנשה הלך וילד את חותיהם, ורש"י כותב בשם התרגום: 'חותיהם - כפגניהון', כלומר 'חוה' פירושו: כפר קטן, דהיינו עיר קטנה שאינה מוקפת חומה (נתינה לגר על התרגום). ובאבן עזרא כתב שהוא מלשון 'קריה'. יש שכתבו שהכפרים שסביב לעיר נקראים 'חוה' מלשון חיות, כי הכפרים מחיים את אנשי העיר, כדברי הגמרא (מגילה ד, א) שהם מספקים מים ומזון לאחיהם שבכרכים (שימה בפייהם, וראה עוד בפירוש הרש"י הירש).

ואנשים לשמוע

מל"י רש"י הק' בדקדוק הלשון

'נוס' או 'נס'?

מי הוא היהודי השקט הזה, המסתובב כאן בשנים האחרונות? - פונה ר' אבטליון בשאלה אל חברו ר' צמח. 'הוא ברח מאוקראינה עקב המלחמה הקשה, וכעת הוא מוגדר כאן רשמית כאדם 'נוס'...

מה אמרת? מה זה 'נוס'? - התפלא ר' אבטליון.

פתח לו ר' צמח את דברי רש"י בפרשת מסעי, על הפסוק (במדבר לה, לב) ולא תקחו כפר לָנוס אֶל עיר מקלטו. רש"י מסביר שהמילה 'לָנוס' אין פירושה 'לברוח' [כלומר, שאין זה 'לשון המקור' - שם הפעולה שאינה מתייחסת לזמן או לאדם מסוים. כמו 'לקום' 'ללכת']. אלא 'לָנוס' פירושו: לאדם שהוא 'נוס', שזהו תואר לאדם שהוא כבר נס ונמלט לעיר מקלט. [כדוגמת אנשים שהם נימולים הנקראים 'מוללים' (יהושע ה, ה)].

פירוש הפסוק, אם כן, הוא כך: הרוצח בשוגג שכבר נס לעיר מקלט, אינו יכול לפטור ולשחרר את עצמו מהגלות באמצעות תשלום ממון כדמי כופר שישלם במטרה לשוב ולגור בארץ טרם מיתת הכהן הגדול.

חכמת התורה

אמרות חכמה ופניני שפר מגדולי הדורות על פרשת השבוע

מסכת מכות - שאל הרבי, היכי-תמצי שאדם לא הרג נפש ובכל זאת הוא חייב גלות? הבחור התמהמה בתשובתו, והרבי ענה במקומו: הרי זו גמרא מפורשת במסכת מכות (יא, א) תלמיד שגלה - מגלין רבו עמו... הרי שהרבי חייב גלות אף שהוא לא הרג...

חבר - נולה מעצמו...

ערי מקלט תהיינה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מִפֶּה נָפֶשׁ בְּשָׁגָה (במדבר לה, יא)

בהזמנות אחרת שאל הפני מנחם זי"ע: הרי הטעם שתלמיד שגלה מגלין רבו עמו, משום שנאמר (דברים יט, ד) הוא ינוס אל אחת הערים האלה וְחָי, דהיינו שיש להשתדל שהוא יוכל לחיות שם, וחיים בלי תורה אינם חיים. אם כן, תמוה: מדוע לא אמרו גם שגם חברו של הרוצח בשוגג חייב לגלות עמו, שהרי אמרו בגמרא (תענית כג, ב) או ברותא או מיתותא, וחיים בלי חבר אינם חיים. אלא, תירץ הפני מנחם: חבר צריך לגלות מעצמו עם חברו, ואין צריך לצוות עליו. חבר שצריך לצוותו הוא אינו חבר...

'ירח בן יומו' הרמז הנפלא...

אֶת פֶּאת קֶדְמָה אֶלְפִים באָמָה (במדבר לה, ה)

על המילים 'אלפיים באמה' מופיע טעם הקריאה 'ירח בן יומו', והוא המקום היחיד בכל התורה בו מופיע טעם זה. רמז מתוק אמרו על כך מרן הגאון רבי מאיר מאזוז זצ"ל, וכן יבלח"ט הגאון רבי אביגדור נבנצאל שליט"א: מבואר בגמרא (ר"ה כג, ב) שהעדים הבאים להעיד החודש, אם הם באים לבית דין ביום השבת, למרות שהם הגיעו מחוץ לתחום, יש להם זכות ללכת אלפיים אמה לכל צד. זהו הרמז בטעם 'ירח בן יומו' - המעידים על הירח בימיו הראשון של החודש, יש להם רשות ללכת אלפיים באמה.

נולת בלי לחרוג...

ערי מקלט תהיינה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מִפֶּה נָפֶשׁ בְּשָׁגָה (במדבר לה, יא)

פעם נכנס בחור אל כ"ק האדמו"ר הפני מנחם מגור זי"ע. שאל הרבי את הבחור מה הוא לומד, כשענה שהוא לומד

פולמוס ההפטרות בשבת ראש חודש מנחם-אב

ד סימן לה) כותב שמנהג הספרדים להפטיר בשבת ראש חודש אב 'שמעו דבר ה''. ומוסיף שם היחוד דעת: 'זנכון שבסיום ההפטרות יאמר פסוק ראשון ופסוק אחרון מהפטרות השמים כסא'.

הגר"א: שמעו!

גם במשנה ברורה (סק"ח) מביא בשם הגר"א שהכריע להפטיר רק 'שמעו', אך לא כתב להוסיף פסוק ראשון ואחרון של השמים כסא'. מנהג זה נהגו גם בפראג, כמו שמביא הדגול מרובה, וכן הורה הגאון בעל שבת הלוי וכן נהגו בכמה קהילות קודש (ביאלא; ויוניץ-מאנסי, ועוד).

דרכי משה: השמים כסא'

לעומת זאת, דעת הרמ"א אינו כן, כי אמנם בדרכי משה (סימן תכה, ג), לאחר שהביא בזה חילוקי מנהגים כיצד לנהוג, שיש הסוברים (אבודרהם; מרדכי) שמפטירין 'שמעו' ולא 'השמים כסא', ויש הסוברים (תרומת הדשן מנהגי מהרא"ק) להפטיר 'השמים כסא'. מכריע הדרכי משה להפטיר 'שמעו' ואחריו פסוק ראשון מהשמים כסא' ופסוק האחרון 'והיה מידי חדש'.

אך למעשה בהגהות הרמ"א על השלחן ערוך הכריע: 'יש אומרים השמים כסא', וכן עיקר במקום שאין מנהג. המגן אברהם כותב שכן הוא גם המנהג בפוזנא להפטיר השמים כסא'. ובטעם המנהג להפטיר השמים כסא' ביאר הט"ז (סק"ב), כי בהפטרות זו מוזכר גם ראש חודש וגם נחמת ירושלים (וקצת צ"ב בדברי, שהרי עתה היא שבת של פורענותא ולא של נחמה).

מנהג זה נהוג בהרבה קהילות האשכנזים (וכן מנהג בעלזא, ויוניץ, ועוד), וכן נהג הגה"ק בעל חתם סופר ז"ע.

מי שעורך סעודה כל חודש!

הכרעה מעניינת ומקורית כותב בשו"ת דברי יציב (אורח חיים סימן קפג) שמי שנוהג בכל ראש חודש לערוך סעודה מיוחדת בשמחה, הרי שאצלו ראש חודש הוא מועד, ולכן הוא לא יפטיר פורענותא, אלא יפטיר השמים כסא', אבל מי שאינו מדקדק לנהוג סעודה ושמחה בכל ראש חודש, הוא יפטיר 'שמעו'.

לסיכום:

הרי לנו למעשה חמשה מנהגים:

- א. מנהג הספרדים ועוד קהילות: שמעו דבר ה', בתוספת פסוק ראשון ואחרון של ראש חודש.
- ב. מנהג הרמ"א הנהוג בכמה קהילות: השמים כסא'.
- ג. מנהג הגר"א: שמעו דבר ה' (בלי תוספת פסוקים מראש חודש).
- ד. הוראת ה'דברי יציב': מי שעורך סעודה ונוהג שמחה כל ראש חודש יפטיר השמים כסא'.
- ה. מנהג התימנים (בלדי) להפטיר השבוע הפטרת שבת חזון (ראה מדור התורה וההפטרות).

ההפטרות שנפטיר בשבת קודש זו עומדת בעין סערה גדולה אשר נשבה בהיכלי הפוסקים ובעולם המנהגים, כאשר לפנינו לא פחות מחמשה הפטרות שונות שעלינו להכריע ביניהם:

- א. הפטרת פרשת מטות.
- ב. הפטרת פרשת מסעי.
- ג. הפטרת 'שמעו דבר ה'', שהיא השניה מתוך 'תלתא דפורענותא'.
- ד. הפטרת 'חזון ישעיהו', שלדעת הרמב"ם היא השניה מתוך 'תלתא דפורענותא'.
- ה. הפטרת שבת ראש חודש 'השמים כסא'.

'שמעו' או 'השמים כסא'?

ובכן, אילו לא היתה השבוע שבת ראש חודש, ואילו לא היינו עומדים כעת בתוך ימי בין המצרים, אזי היה פשוט שמפטירים את ההפטרות של פרשת מסעי ולא של פרשת מטות, בהתאם לכלל שכאשר שתי הפרשיות מחוברות מפטירים את ההפטרות של הפרשה השניה (שו"ע א"ח סי' רפד, ו).

אבל מאחר ואנו עומדים בימי בין המצרים, אזי אין מפטירים כלל את ההפטרות של פרשת השבוע, אך כאן עומדת בפנינו ההתלבטות בין שתי ההפטרות: מצד אחד – אנו עומדים כעת בימי בין המצרים, ונפסק בשו"ע (א"ח סי' תכה, ח): מ"ז בתמוז ואילך מפטירין ג' דפורענותא, דברי ירמיהו, שמעו דבר ה', חזון ישעיהו. כך שלכאורה יש להפטיר השבוע את הפטרת 'שמעו' [ולגבי מנהג תימן להפטיר 'חזון' ראה במדור התורה וההפטרות]. אבל מצד שני – בשבת זו חל ראש חודש, ובסתם שבת ראש חודש מפטירים 'השמים כסא' (שו"ע א"ח סי' תכה, א). אם כן, מה עדיף יותר, הפטרת פורענותא, או הפטרת ראש חודש?

שבת ראש חודש אלו

בבית יוסף (סימן תכה) כתב בשם אבודרהם, שלא לדלג על תלתא דפורענותא ושבעה דנחמתא, גם כאשר חל ראש חודש בשבת. והוסיף הבית יוסף שכאשר חל ראש חודש 'אלול' בשבת, מפטירין את הפטרת 'שבעה דנחמתא', ואחר שגמרו ההפטרות אומרים פסוק ראשון מהפטרות השמים כסא', וכן את הפסוק האחרון 'והיה מידי חודש', לזכר שהיום ראש חודש.

אולם בשלחן ערוך (סי' תכה, א) פסק המחבר למעשה לגבי שבת ראש חודש אלול להפטיר הפטרת נחמתא (עניינה סעודה), ולא הזכיר לומר פסוק ראשון ואחרון של ראש חודש.

ברם, המחבר לא הזכיר כלל מה לעשות בשבת ראש חודש אב [והיה מקום לומר שלדעת המחבר רק על נחמתא אין לוותר, אבל על פורענותא אפשר לוותר לטובת הפטרת ראש חודש, ויש להעדיף את הפטרת השמים כסא', אך ראה להלן].

מנהג הספרדים

אף שהמחבר לא הזכיר כיצד לנהוג בשבת ראש חודש אב, אולם בשו"ת יחזקאל דעת (חלק

ברכה על טבילת בלי אחד

בפרשת השבוע, בפרשת כלי מדין נאמר (במדבר לא, כג) **אֶךְ בְּמִי נִדְּהָ יִתְחַטֵּא וְכָל אִשָּׁר לֹא יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּמֵימָם**. רש"י כותב, שמכאן דרשו חכמים את החיוב לטבול במים כל כלי מתכת שנכנס מדרשות של גוי לדרשות של יהודי.

'על טבילת בלי'

המחבר בשלחן ערוך הלכות טבילת כלים כותב (יו"ד סי' קכ, ג): **יִבְרַךְ "עַל טְבִילַת כְּלִי"**, ואם הם שנים או יותר, מברך **"עַל טְבִילַת כְּלִים"**.

המנהג

יש מהאחרונים החולקים על המחבר, וכתבו שהמנהג שגם הטובל כלי אחד בלבד מברך בשלשן רבים **"עַל טְבִילַת כְּלִים"**, כי הכוונה על המצוה הכללית לטבול את הכלים (מאירי ע"ז עה, ב; כנה"ג הגהות ב" סק"ח; ערוך השלחן, ועוד), וכן מובא למעשה בשם בעל שבת הלוי ז"ע (קובץ מבית הלוי).

על הטבילה

יצוין, שהש"ך שם (סק"ח) מביא דעת כמה פוסקים שנוסח הברכה הוא **"עַל טְבִילַת כְּלִי מִתְכַּת"**, ואילו הט"ז (סק"ח) הביא שיש שיטה שנוסח הברכה הוא **"עַל הַטְבִּילָה"** בלי להזכיר כלי כלל. ואף שלאכלה לא נפסק כפי שיטות אלו, אבל כתבו הפוסקים (פר"ח סק"י) שאם בירך **"עַל טְבִילַת כְּלִי מִתְכַּת"**, או **"עַל הַטְבִּילָה"**, יצא ידי חובתו.

נפסק להלכה שעל כמה כלים מברכים **"עַל טְבִילַת כְּלִים"** ועל כלי אחד **"עַל טְבִילַת כְּלִי"**, ויש שכתבו שגם בכלי אחד יברך **"עַל טְבִילַת כְּלִים"**. ובדיעבד יצא ידי חובתו בשתי הנוסחאות בין על כלי אחד ובין על שני כלים.

הלכה למעשה

התורה וההפטרות ביאור שייכות ההפטרות לפרשת השבוע

החוט המקשר: כמה מנהגים בהפטרות

פסוקים א-ב 'אם תשוב ישראל'.

הפטרת 'השמים כסא': בספר ישעיהו, פרק ס"ו מפסוק א' עד אחרי פסוק כ"ד, ובסימנה חזורים שוב לומר פסוק כ"ג 'והיה מדי חודש בחודשו'.

הפטרת 'חזון' - מנהג התימנים-בלדי: לקרוא את תלתא דפורענותא בסדר ד"ח"א, דהיינו: דברי, חזון, איכה. בשבת זו מפטירים 'חזון', בספר ישעיהו, פרק א' מפסוק א' עד אחרי פסוק כ'. (בשבת הבאה ממשכים התימנים, מפסוק כ' והלאה בהפטרות 'איכה היתה').

כפי שהורחב במדור 'דעת תורה', הרי בשבת זו קיימים כמה מנהגים בהפטרות. כאן נביא בקצרה את פסוקי ההפטרות.

הפטרת 'שמעו': בספר ירמיהו, מפרק ב' פסוק ד', עד אחרי פסוק כ"ח. אך מאחר וההפטרות מסתיימת בדבר שאינו טוב, נוהגים להוסיף בסופה דברי נחמה, כדלהלן, לפי **מנהג האשכנזים:** מוסיפים פסוק אחד 'אלא מעתה קראת לי אבי אלוף נעורי אתה' הכתוב להלן בפרק ג' פסוק ד'. לפי **מנהג הספרדים:** מוסיפים שני פסוקים, הכתובים להלן פרק ד'

עומקה של תורה עומק ועיון בדברי רש"י בפרשת השבוע

י"ב אלף או י"ג אלף?

אלף, אבל חלוצי צבא היו רק שנים עשר אלף, כי שבת לוי לא באו להילחם, אלא להיות עם הארון, או הלכו כדי שבותותם ינצחו במלחמה.

אפרים לא הלכו

מהלך אחר כותב בביאור-מהרא"י, ששבת אפרים לא שלחו אלף אנשים, היות ובמלחמה זו תלויה מיתת משה, כמו שנאמר 'אחר תאסף אל עמך', נמצא שבמלחמה זו תלויה גם העברת ההנהגה ליהושע בן נון מבני אפרים, ואם ילכו בני אפרים למלחמה ילעויו עליהם שהלכו למלחמה כדי למהר את מיתת משה ולקרב את הנהגת יהושע.

שבת אחד

ואילו ב'צידה-לדרך' כתב שמנשה ואפרים שלחו יחד רק אלף איש, כי מבואר בגמרא (הוריות ב, ב) שרק לענין קבלת נחלה נחשבים כשני שבטים, אבל לכל דבר נחשבים כשבט אחד (וכן כתב הרא"ם, עיי"ש).

על הכתוב בפרשתנו במלחמת מדין (במדבר לא, ד) **אֶלֶף לַמִּטָּה אֶלֶף לַמִּטָּה לְכָל מַטֵּה יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלָחוּ לַצָּבָא**, כותב רש"י: 'לכל מטות ישראל - לרבות שבת לוי', ע"כ.

המפרשים שואלים על דברי רש"י, שאם גם משבת לוי נשלחו אלף אנשים, והרי מנשה ואפרים נחשבים לשני מטות, נמצא שהיו שלשה עשר אלף חלוצי צבא, והכתוב אומר (פסוק ה) **וַיִּסְמְרוּ מֵאֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמִּטָּה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא**.

בעל כרחם

הברטנורא בפירושו על רש"י מתרץ, שהכתוב כולל רק את שנים עשר אלף שנמסרו לצבא בעל כרחם, אבל האלף של שבת לוי הלכו ברצונם, כי היו חרדים יותר למצוות הקב"ה.

לא נלחמו

הגור-אריה מחדש, שבאמת הלכו שלשה עשר

תורת שיעשועי

פרפראות וחיידים על פרשת השבוע ופירוש רש"י הק'

שעשועי התורה ע"י רבבות אלפי לומדי ובחני תורה שבכתב מוקדשים לזכות ולעילוי נשמת היקר באדם, אוהב התורה ולומדיה, ה"ה הרב **מרדכי ב"ר שאול ז"ל** הונצח ע"י בדלחט"א משפחתו החשובה שיחיו

יוסף דעת

מחשבה למעשה?

על הכתוב בפרשתנו (במדבר ל, ו) וה' יסלח לה, כותב רש"י: 'כמה הכתוב מדבר? - באשה שנדרה בניזר, ושמע בעלה והפר לה, והיא לא ידעה, ועוברת על נדרה ושותה יין ומטמאה למתים, זו היא שצריכה סליחה, ואף על פי שהוא מופר' ע"כ. ויש לתמוה: הרי ידוע מה שאמרו חז"ל (קידושין לט, ב) שמחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, ואם כן, מדוע צריכה אשה זו סליחה, והרי למעשה לא היה בה חטא, שהרי בעלה הפר לה, רק היתה לה מחשבה רעה בלבד, וצריך עיון!

פרשת בלק

פתרונות

יוסף דעת - קריאת שמע קודם תפילין?

על הכתוב בפרשתנו (במדבר כג, כד) הן עץ קלביא יקום, כותב רש"י: 'כשהן עומדים משנתם שחיות, הן מתגברין כלביא וכארי לחטוף את הנצות, ללבוש טלית לקרוא את שמע ולהניח תפילין'. ונשאלה השאלה: הרי מצד הדין צריך להניח תפילין לפני קריאת שמע, כמו שאמרו (ברכות יד, ב) 'כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו', ואם כן, מדוע הקדים רש"י כאן 'לקרוא את שמע' לפני 'להניח תפילין', אמתה!

הלכן נציג תמצית מתוך אלפי התשובות הקולעות שהגיעו לשלחן המערכת מאת הלומדים החשובים שליט"א מכל היכלי התורה:

א. בדורות הראשונים היו מניחים תפילים כל היום, אבל טלית וקריאת שמע מקיימים בבוקר, ומאוחר שבפסוק נאמר תחילה 'יקום' ואחר כך 'תנשא', נקט רש"י תחילה מה שמקיימים רק בבוקר בשעת קימה, ואחר כך תפילין שלוששים כל היום (משכיל לדוד).

ב. הרבה פעמים עדיין אינו יכול להניח תפילין בבוקר, אי מושם גוף נקי או שאין לו תפילין, אך מ"מ חוטפין את המצוות, ומה שאפשר לקיים מקיימים קודם, וקוראים שמע בלי תפילין (כמו שכתב המשנה ברוה"ס פ' ס"ק ג' לגבי מי שאין גופו נקי), ואח"כ מניחים תפילין, ודבר עובד יוצאים גם בכזהו גונוא.

ג. היות ויש ימים שאין מניחים תפילין, כמו שבת ויו"ט, וקריאת שמע הוא בכל יום, לכן הקדים רש"י תדיר לפני שאינו תדיר.

ד. ידועה שיטת הרה"ק החוזה מלובלין וי"ע (כמובא בשו"ת בית יצחק או"ח סי' י"ז) שמה שאמרו שהקורא קריאת שמע בלא תפילין מנעיד עדות שקר, והו דוקא אם אין דעתו להניח אח"כ תפילין, אבל אם דעתו להניח אח"כ, לית כל בה, וראייה, דהרי הגמ' מדמה זאת למקריב ובה בלא נסכים. והרי אחו"ל (מנחות ט"ו ב) דמביא אדם ובהו היום ונסכיז מכאן ועד י' ימים ע"ש, הרי מביא דאם דעתו להקריב אח"כ הנסכים שפיר דמי, ה"ל כאן אם דעתו אח"כ להניח תפילין שפיר דמי.

ה. כיון שאמר 'לחטוף ומצות', הרי זה סימן שקם מאוחר וצריך לחטוף מהר ולא במתנונה, והכי שיש חשש שיעבור זמן קר"ש אוי מחוייבין לקרוא קר"ש גם בלי תפילין (ברך משה; דעת נוטה).

ו. כוונת רש"י לקריאת שמע שקוראים בברכות השחר (לאחר ברכת התורה, וכן בקריאת שמע של רבי יהודה הנשיא לפני פסוקי דמזרה), שאין מתכוונים לצאת בו ידי חובת קריאת שמע, ובהו אין צריך לקרוא עם תפילין.

שמות

חידוד בפרשה

היכן אנו מוצאים בפרשת השבוע, בחומש ו/א ברש"י?

א. עיר שנקראה כשם אחיו של אברהם אבינו. | ב. עיר שנקראה כשם אחד החגים והמועדים. | ג. אדם שנקרא כשם אחד מבגדי הכהן גדול. | ד. אדם שנקרא בשם 'שְׁלִמִי'.

חגיגה - מסע

כמונת בקופסא

בתחילת פרשה מסעי נאמר (במדבר לג, א) אלה מסעי בני ישראל וגו'. והנה, באחת הפרשיות בחמשה חומשי תורה מביא רש"י פסוק זה והוא כותב על כך: 'מקום תיניתין אף הוא קרוי מסע, לפי שממקום התנייה חזרו ונסעו, לכן נקראו כולן מסעות'. התזכור היכן הם דברי רש"י אלו?

ז. בדפוסים ישנים של רש"י יש גירסא להניח תפילין ולקרוא שמע, ולפי זה קושיא מעיקרא ליתא, וכן במדרש תנחומא ששם המקור של רש"י הגירסא היא תפילין ואחר כך קריאת שמע.

ח. אולי נקט רש"י לפי סדר שנות האדם, שבקטנותו מתעסף בציצית, וכשידוע לדבר קורא שמע, וכשענשה בר מצוה או יודע לשמור תפילין בגוף נקי אזי מניח גם תפילין.

ט. יתכן שרש"י רומז לכהנים בעבודתם וישראל במעמדם והיו פטורים מתפילין אבל חייבים בקרי"ש.

י. המג"א (ס' לח סק"ו) נוקט שאם קורא רק פסוק קורא שמע בלי תפילין אינו נקרא מעיד שקר, כי אינו אומר הפסוק של קשרתם.

חידוד בפרשה - מעות ומטבעות
שאלות: היכן אנו מוצאים בפירוש רש"י בפרשת השבוע?

א. סוג מטבע שהוא בנו של מטבע אחר.

ב. ממון שכביכול מעופף באוויר.

ג. אנשים המרצים מעות.

ד. אנשי מלחמה הנשכרים בכסף.

תשובות:

א. רש"י במדבר כד, ג: מנה גן פרס היה.

ב. רש"י במדבר כג, כב: 'ז'כן וכסף תועפות (איוב כב כה), לשון מעוה המה, ואומר ג. שהוא לשון ועוף יעופף'.

ג. רש"י במדבר כב, ה: 'כשולחני הוה שהכל מרצין לו מעות'.

ד. רש"י במדבר כב, יח: 'ראוי לו ליתן לי כל כסף וזהב שלו, שהרי צריך לשכור חיילות רבות'.

כמונת בקופסא - עושה חיל

שאלה: בתוך הברכות שנאמרו על ידי בלעם, נאמר (במדבר כד, יח) וישראל עשה חיל. באחת הפרשיות בחמשה חומשי תורה מביא רש"י פסוק זה והוא מפרש את המילה 'עשה' מלשון 'קונה וכוונס'. בנוסף, גם בפרשה אחרת מביא רש"י פסוק זה ומפרש שם את המילה 'זָקַל' מלשון 'ממון'. היכן הם דברי רש"י אלו?

תשובה: א. בפרשת לך לך, רש"י בראשית יב, ה: 'וישראל עושה חיל, לשון קונה וכוונס'.

ב. בפרשת וישלח, רש"י בראשית לז, כט: 'חילם - ממונם וכן (דברים ה, יז) עשה לי את החיל הזה, (במדבר כד, יח) וישראל עושה חיל'.

פרי עטם של לומדי תורה שבכתב מרחבי תבל

רבבות ישראל, החל מכל אמצעי התעמולה והמבחנים שגרמו לי להתחיל ללמוד להבין ולדעת את כל התורה שבכתב, וכלה בעלונים המשובחים המהווים עוגן שבת וממש מאירים את העיניים והלב. זו המתנה הגדולה ביותר שוכנית לקבל. אשרי דורנו, דורו של משה! שזכה למתנה מיוחדת בדמות מפעל 'תורה שבכתב'. חילכם לאורייתא! אבינועם ד. פעה"ק צפת

ה. הסבת נחלה

חל איסור על כל בת יורשת נחלה בדור ההוא, להתחתן עם בן שבת אחר, כדי שהנחלות לא תעבורנה משבט לשבט.

מבט על פרשת דברים הבעל"ט:

מה בפרשה: בפרשת דברים, פותח משה רבינו את הדרשה הארוכה שהחלה בראש חודש שבט האחרון לחייו. בפרשה זו חזר משה רבינו בקיצור על מאורעות מרכזיים שעברו בישראל במדבר, כשהוא משלב ברזמ דברי תוכחה לישראל.

נושאי הפרשה: תוכחות ברזמ • ביאור התורה בשבעים לשון • מינוי דיינים • מרגלים והמעפילים • מעבר בגבול אדום עמון ומואב • מלחמת סיחון ועוג • נחלת בני גד ורואבון.

אהבת תורה

מתנה ורוקרה

אתן לקולמוסי להביע מעט מרחשי לבי הגועשים בהכרת הטוב על המתנה הגדולה מאסר הענקתם לי. ולא, איני מתכוון כלל לכרטיס המתנה בו זכיתי בס"ד בהגרלה לאחר ההצלחה במבחן על כל חומשי יקרא. איני חושב שאני צריך לקבל הוקרה על הלימוד הבסיסי והנחוץ הזה. אדרבה, אתם ראויים לכל הוקרה והערכה, על המתנה הרוחנית שהענקתם לי בתוך

המשך מעמוד א' -

הנשיאים כאחראים על חלוקת הנחלות בארץ.

ה. ערי חלויים

הלויים קיבלו בארץ ערים מיוחדות, 6 ערים ועוד 42 ערים, וסביב להן הוקצה מגרש של אלפיים אמה מכל צד.

ו. ערי מקלט

יש לייחד בארץ ערים מיוחדות שיקלטו את ההורג נפש בשוגג, שם יזכה לחסיונות מפני גואל הדם שלא יוכל להרוג אותו. לאחר מיתת הכהן הגדול יכול ההורג לשוב לביתו.

ז. דיני רוצח

הרוצח בזמזיז בנוכחות עדים, בכלי שיש בו להמית, הריהו חייב מיתה. אין לקחת תשלום כופר כדי לפטור אותו מעונשו, כך גם אין לקחת תשלום כופר לפטור מגלות את הרוצח בשוגג.

קו 'קול התורה' 2018-2018-02 לחיוג מארה"ב: 351-9881-1518 | לחיוג מאנגליה: 0131-0613-4433

מערכת השיעורים

עברית | לשה"ק | אידיש

סיכום יומי קצר | שיעור יומי מורחב | שיעור שבועי מתומצת | שיעורי מבוא ושיעורים שונים | שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ר: gts025002018@gmail.com | לקבלת הגיליון היומי ts025002018@gmail.com

ידיעת התורה

בחינה עצמית בפר' השבוע עם פירש"י

א. כלי העשוי מעצמות, האם מקבל טומאה?

א. כלי אבן וכלי עצמות אין מקבלים טומאה. | ב. רק עצמות הראויות לאכילה מקבלות טומאה. | ג. כל כלי עצמות מקבלים טומאה.

ב. בכורי מצרים שנהרגו במכת בכורות, האם זכו לקבורה?

א. גופם נרקב ולא זכו לקבורה. | ב. עופות השמים אכלו אותם ולא זכו לקבורה. | ג. המצרים קברו אותם באותו היום.

ג. האם היתה חובה להקים סנהדרין בסוריה או באיראן?

א. סנהדרין נוהגת רק בארץ ישראל. | ב. סנהדרין קטנה נוהגת בחו"ל, כל זמן שנוהגת בארץ ישראל. | ג. סנהדרין נוהגת בחו"ל גם אם אין סנהדרין בארץ ישראל.

ד. מה הפירוש 'ולא תחניפו את הארץ'?

א. לא תנהגו במידת חנופה לדיינים. | ב. לא תנהגו במידת חנופה לגויי הארץ. | ג. לא תרשיעו את הארץ.

הרב מרדכי ברגמן - בית שמש, כנסת מרדכי הרב שלום גליק - בני ברק, פוניב' הרב אפרים ברייער - ירושלים

הרב"ח יהודה לנדא - בני ברק, פוניב' הרב אלימלך מנדלוביץ - בית שמש, יוניץ-מאנסי הבה"ח יצחק קאליש - בית שמש יניק וחכים יעקב צבי בריבון - תנחומי, דרכי אבות הרב משה דורלכר - מודיעין עילית, מיר יניק וחכים יעקב גדליהו תפילנסקי - ירושלים, קמניץ הבה"ח מרדכי צבי בריבון - ירושלים, פני מנחם הבה"ח ישראל יוסף דרעוונגני - אשדוד הרב משה עמנואל - ירושלים, מיר הרב משה ליבוביץ - ירושלים, כולל הרב הונף הרב ידעיה פורנקל - ביתר עילית, מיר הרב משה לוי - ירושלים, תפארת לישראל הרב מנחם שבתאי - ביתר עילית, אוהל יוסף הרב אליעזר אורבך - מודיעין עילית, עטרת שלמה יניק וחכים שמעון גרינוולד - צפת, מגן אבות הרב יהודה דהן - רמלה, יביע אומר הבה"ח יהודה יחיאל מיכל פרידמן - בית שמש, תורת עולם הבה"ח אשר דורבון - מודיעין עילית הרב מרדכי רייזער - בני ברק, באבוב הבה"ח מיכל יהודה חלופסקי - בני ברק, בית דוד הרב אהרן ליינר - מודיעין עילית יניק וחכים יששכר דוב מגיד - בני ברק הרב חזקאל שולביץ - בית שמש יניק וחכים מיכל יהודה כהן - בני ברק, באר יהושע

פרשת חוקת

זוכים במבחן יומי - תורה כארד 200

הרב מרדכי ברגמן - בית שמש, כנסת מרדכי הרב שלום גליק - בני ברק, פוניב' הרב אפרים ברייער - ירושלים הבה"ח יהודה לנדא - בני ברק, פוניב' הרב אלימלך מנדלוביץ - בית שמש, יוניץ-מאנסי הבה"ח יצחק קאליש - בית שמש יניק וחכים יעקב צבי בריבון - תנחומי, דרכי אבות הרב משה דורלכר - מודיעין עילית, מיר יניק וחכים יעקב גדליהו תפילנסקי - ירושלים, קמניץ הבה"ח מרדכי צבי בריבון - ירושלים, פני מנחם הבה"ח ישראל יוסף דרעוונגני - אשדוד הרב משה עמנואל - ירושלים, מיר הרב משה ליבוביץ - ירושלים, כולל הרב הונף הרב ידעיה פורנקל - ביתר עילית, מיר הרב משה לוי - ירושלים, תפארת לישראל הרב מנחם שבתאי - ביתר עילית, אוהל יוסף הרב אליעזר אורבך - מודיעין עילית, עטרת שלמה יניק וחכים שמעון גרינוולד - צפת, מגן אבות הרב יהודה דהן - רמלה, יביע אומר הבה"ח יהודה יחיאל מיכל פרידמן - בית שמש, תורת עולם הבה"ח אשר דורבון - מודיעין עילית הרב מרדכי רייזער - בני ברק, באבוב הבה"ח מיכל יהודה חלופסקי - בני ברק, בית דוד הרב אהרן ליינר - מודיעין עילית יניק וחכים יששכר דוב מגיד - בני ברק הרב חזקאל שולביץ - בית שמש יניק וחכים מיכל יהודה כהן - בני ברק, באר יהושע

זוכים במבחן שבועי - תורה כארד 500

הבה"ח אליעזר דונט - תפרת, בית מאיר הבה"ח חזקיה גליק - מודיעין עילית, שערי שמועות הרב אוריאל אהרן - בני ברק, שתילי זיתים יניק וחכים עקיבא יוסף ווינברגר - ביתר עילית, דרכי איש

זוכה במבחן הפטרה - סט נ"ן

הרב איתמר גא - בית שמש, בית מרדכי

זוכים במבחן תורה שבכתב בגמרא - ש"ס ובלכתך בדרך

הרב שמעון ניטון - לוד, עטרת שלמה

זוכים בחידת יוסף דעת - תורה כארד 200

הבה"ח בנימין טאבור - בני ברק, סלבודקא יניק וחכים נחמן בעק - בית שמש הבה"ח חיים שלמה פורנק - ירושלים, רמ"א

זוכים בחידת חידורי תורה - תורה כארד 100

הרב משה אלחדד - בית שמש, בית אהרן יניק וחכים מאיר אייזן - בית שמש הרב יעקב ישראל עמר - בני ברק, מוורש דעת

זוכים בחידת כמונת בקופסא - תורה כארד 150

הרב יהושע צאודר - תל ציון הרב נפתלי רייך - טבריה, סלאנים הרב יוסף לוי - ביתר עילית

זוכים בהגרלת נבחנים קבועים - תורה כארד 100

הרב יהודה ויינר - ירושלים, מיר הבה"ח פינחס פארגנס - בית שמש, בעלזא הרב יעקב ישראל מירל - ירושלים הרב אברהם יצחק כהן - ירושלים, אהבת עולם הרב משה יששכר לודמיר - ירושלים, באיאן

הדרן עלך במדבר

רבבות אלפי ישראל
מסיימים השבוע את ספר במדבר
אחרי שבועות לימוד בהבנה ישרה וידיעה בהירה

מגוון המבחינים ושעשועי התורה
פתוחים במערכת עד ליום ג' פרשת עקב הבעל"ט
הגרלות ענק על עשרות פרסים
בין הנבחרים והמשיבים על שעשועי התורה

חֶזֶק חֶזֶק וְנִתְחַזֵּק

הופיע!

גיליון מרהיב
בהוצאה מיוחדת
לרגל יומא דהילולא של
רבן של ישראל
רבינו הקדוש רש"י זיע"א

כ-80 עמודים מלאים
מזן אל זן בכתבות תוכן
עשירות ומרתקות,
דברות הוד מגדולי
ישראל שליט"א,
תחקירים מאלפים, ועוד

מופץ חינם
השבוע
ברחבי הארץ
כ-100,000 עותקים
דיכוי הדפוס

ניתן להזמין את הביטאון בדיוור ישיר לביתכם,
בעלות דמי משלוח ע"ס 10 ש"ח
להזמנות פנו לקו 'קול התורה'
בשעות המענה האנושי, או באמצעות נדרים +

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל

פְּשׁוּמֵעַ מִפִּי מֹשֶׁה

"וכן כָּאֵן מִוְרָה גַּם כֵּן הִלְשׁוֹן אֱלֹהִים
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה, שְׁזָה הוּא הַכֶּן
בְּדִבְרֵי מִשְׁנַה תוֹרָה, שְׁמִי שְׁקוֹרָא בָּהֶם
הוּא כְּשׁוֹמֵעַ עֲתָה מִפִּי מֹשֶׁה"
(פרי צדיק להגדה"ק רבי צדוק הכהן זיע"א)

'משנה תורה'

אל תפספס את ההזדמנות!

הצטרף עבשיון ללימוד

הקדוש והנשגב של ספר דברים
במגוון מסלולי הלימוד והמבחנים
מעתה ועד שמחת תורה הבעל"ט

ישיבה על קברו של רבינו רש"י הקדוש זיע"א

אנחנו לא יודעים היכן קבור רבן של ישראל זיע"א
אבל אנחנו יכולים להמשיך ולהשפיע
את אור תורתו הקדושה!

ביומא דהילולא רבא - כ"ט בתמוז, רבבות אלפי ישראל
מושיבים ישיבה על קברו ורוכשים זכויות כבירות בהפצת
תורתו הקדושה המאירה על כל ישראל

פנו כעת לרכישת זכות שותפות בתורתו של רש"י הק' זיע"א:

02-500-2018 שלוחה 8

בשעות המענה האנושי - או בהשארת הודעה

או בכתובת הדוא"ל:

ts025002018@gmail.com

החזר עמכם דברים!

מבצעי ענק למשנני התורה שבכתב לחיזוק ועידוד הלימוד של ספר 'משנה תורה' הכולל כל התורה ואשר נודע בסגולתו

מסלול 'דבקים בתורה':

מעלה ועד לשמחת תורה הבעל"ט

(ובפרט ביומי דפגרא, ימי
בין הזמנים, חודש אלול וירח האיתנים)

רבות אלפי ישראל
מקפידים על לימוד
ומבחינים רצופים
לאורך כל ספר דברים
המכונה 'משנה תורה'
בהיותו חזרה כללית
על כל ארבעה חומשי
התורה שבכתב

בין כלל הלומדים והנבחרים
לכה"פ 80% מהמבחינים
תערך הגרלת ענק
לנבחרים במבחנים היומיים והשבועיים - בסיסי

100 זוכים
ב'תורה כארד' 50 ש"ח

לנבחרים במבחנים היומיים והשבועיים - בעיני

100 זוכים
ב'תורה כארד' 100 ש"ח

מסלול 'שינון התורה':

מיועד
למשננים
ויודעי התורה
שבכתב!

מדי שבוע ייערך מבחן מסכם של פרשת השבוע
בראי הפרשה המקשרת את ארבעת חומשי התורה אל חומש דברים
המבחן הינו מבחן מעמיק (לא תשובות אמריקאיות)

בין משנני התורה ייערכו מדי שבוע הגרלות על פרסים יקרי ערך:

דברים	ואתחנן	עקב	ראה
מתנה לבין הזמנים ספסל נדנדה למרפסת	סט חזרה לשיבה גמרא (המסכת הנלמדת), קובץ מפרשים, ספר חידושי תורה, עטים, דפדפות, פנס לילה, שעון מעורר	מארז כל סעודות השבת לשבת בין הזמנים עם כל המשפחה	סט מחזורים מפוארים מעור
שופטים	כי תצא	כי תבוא	נצבים
דבשיה מפוארת מכסף	שופר מהודר וקל לתקיעה	טלית ועטרה מפוארת	קיטל מפואר
וילך	האזינו	וזאת הברכה	ספר דברים
סט ד' מינים מהודרים	מזגן נייד לסוכה	מזוודה לחזרה לשיבה	למשתתפים בכל ספר דברים רש"י כפשוטו גדול

שימו לב: כל ההגרלות והפרסים, הינם בתוספת להגרלות
הקבועות הנערכות עם עשרות זוכים מדי שבוע בסכומים גדולים.
התמונות להמחשה בלבד!

אל תפספס את היסוד - הצטרף ללימוד יומי מתוק וקבוע בחומש ורש"י:

02.500.20.18
TS025002018@GMAIL.COM

גיליון שבועי עשיר בתוכן | גיוזלטר יומי מרתק | מערכת מבחינים יומיים ושבועיים | מערכת
שיעורים במגוון שפות וסגנונות | מדור 'תורתך שעשועי' | הגרלות ענק ומתן שכרה בצדה

